

[Jesper Simonsen.]

staar i disse Konventioner. De findes i en hvilken som helst Lovsamling, de er offentliggjort paa den Maade, som Overenskomster og Love offentliggøres, det er ikke Dokumenter, der ligger gemt et eller andet Sted. Den Gang det ærede Medlem kom med sin Udtalelse, gik jeg hen og tog Lovsamlingen; der staar de alle sammen, vanskeligere er det ikke. Jeg anbefaler gerne ærede Medlemmer at gøre sig bekendt med disse Udtalelser, vi diskuterer dem bedre, hvis alle vil gøre sig bekendt med dem. Og jeg tvivler ikke om, at ærede Medlemmer gennem Studiet af dem vil komme til en noget anden Opfattelse end den, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen gjorde sig til Talsmand for.

Naar det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen talte om senere Ændringsforslag til Haagerkonventionerne, beroede det vistnok noget paa en Misforstaaelse. Der har jo ingen Forhandling været mellem Parterne om Haagerkonventionerne, siden de blev til i 1907. Der har været Drøftelser indenfor den interparlamentariske Union om alle disse Spørgsmaal, og der er der kommet nye Tanker frem om disse Emner. Men Drøftelser mellem Staterne om Ændringer i Haagerkonventionerne har ikke fundet Sted.

Hvis vi nu i al Almindelighed vil se paa Haagerkonventionerne i Forhold til Pagten for Folkeforbundet og Kellogg-Pagten, er det for det første ubestrideligt, at Omraadet for Haagerkonventionernes Bestemmelser er betydeligt indskrænket derved, at Staterne i meget større Omfang, end Tilfældet var i 1907, har givet Afkald paa Retten til Krigsførelse, har forpligtet sig til at holde sig derfra, har bundet sig til at lade Konflikter afgøre ad fredelig Vej ved den internationale Domstol eller gennem Folkeforbundet. At dette i høj Grad har indskrænket Omraadet for de Bestemmelser, der stod i Haagerkonventionerne, maa man først og fremmest have for Øje. Jeg bestrider ikke, at der kan blive et lille Omraade tilbage; der er jo endnu en Mulighed, om end en meget svag Mulighed, for lovlig Krig, i saa Tilfælde kan der maaske blive Anvendelse for disse Bestemmelser, men Omraadet er betydeligt indskrænket i Forhold til 1907. Derfor har disse Vedtagelser heller ikke nær den store Betydning, som de havde i 1907.

Det ærede Medlem Hr. Parkov vilde læse Haagerkonventionerne saaledes, at de forpligtede Danmark til at afværge enhver forsætlig Neutralitetskrænkelse. Det er jo

ikke rigtigt. Det er jo i Strid selv med de mest konservative Fortolkninger af Haagerkonventionerne. Danmark har aldeles ingen Pligt til at afværge en hvilken som helst forsætlig Neutralitetskrænkelse; det staar der heller ikke noget om i Haagerkonventionerne. Det er Artikel 5, der væsentlig tales om. Artikel 5 i Haagerkonventionen, bekendtgjort i Lovsamlingen som Bekendtgørelse Nr. 38 af 20. Januar 1910, siger, at en neutral Magt maa ikke finde sig i — det er den danske Tekst —, at nogen af de i Artiklerne 2—4 ommeldte Handlinger finder Sted paa dens Territorium. I Artiklerne 2—4 indeholdes en Række Forbud mod krigerske Foranstaltninger, der krænker Neutraliteten, en Række Forbud overfor andre Stater med Hensyn til, hvad de i paakommende Tilfælde maa foretage sig, og saa kommer Artikel 5 som en ganske naturlig og selvfølgelig Konsekvens deraf.

Naar det er forbudt krigsførende Magter at gøre en Række Ting, saa melder det Spørgsmaal sig jo: Hvordan nu med den neutrale Magt, overfor hvilken saadanne Handlinger eventuelt gøres? — og der siges i den danske Tekst, at en Magt maa ikke finde sig i noget saadant. Det er jo en yndet Sport herhjemme, ogsaa i denne Sal, at beskæftige sig med, hvorledes Fransk rigtigt oversættes. Det franske Ord i Traktaten, som er oversat ved „ikke finde sig i“ er Ordet „tolérer“. I den franske Tekst siges altsaa, at det, man ikke maa, er — hvis vi bruger det franske Ord — tolerere, at noget saadant sker. Det er oversat ved „ikke finde sig i“, men man maa være opmærksom paa, at ingen, den Gang disse Konventioner blev vedtaget, tænkte sig, at „tolerere“ skulde betyde, at man forpligtede nogen neutral Stat til at hindre, at disse Ting skete. Man maatte ikke foretage sig noget, der kunde forstaaes som eller var en Støtte for den krigsførende Stat derigennem, at man tillod, tolererede, at den gjorde noget saadant; men at man skulde have en Pligt til at afvise en hvilken som helst Handling af den Art, en ubetinget Pligt, ja, det har, saa vidt jeg ved, ingen folkeretslærd overhovedet villet hævde.

Det andet Punkt i Haagerkonventionerne, man paaberaaber sig, er Bestemmelsen om, at man i Krigstilfælde skal holde et vist Opsyn i Farvande og paa neutralt Omraade fra den neutrale Magts Side. Der er det franske Ord, der er brugt for det, man har paataget sig ved Traktaten at udøve, „surveillance“, altsaa Opsigt. Der